

ฉ. ข้อเรียกร้องร่วมกันเพื่อคุณภาพการศึกษาไทย

๑. ให้มีการนำร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ กอปศ. ยกร่างมาพิจารณาใหม่ โดยให้มีการแต่งตั้งข้าราชการครูให้มีส่วนร่วมในการยกร่างและให้มีการทำประชาพิจารณ์ทั้งฉบับอย่างแท้จริง

๒. ให้ยกเลิกมติ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ที่ให้จัดสรรอัตราทดแทนให้กับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า ๑๒๐ คน กรณีครูหรือผู้บริหารโรงเรียนเกษียณอายุราชการ และให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ให้อยุบหรือคว่ำรวมนโรงเรียนขนาดเล็กที่มีระยะห่างจากโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ในตำบลเดียวกันน้อยกว่า ๖ กิโลเมตร

๓. ให้มีการลงนามตั้งเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเป็นเขตจังหวัดให้ครบทุกจังหวัด

๔. ให้มีการดำเนินการยกเลิกคำสั่ง คสช. ที่ ๑๙

๕. ให้มีการตั้งกรมการมัธยมศึกษาและกรมการประถมศึกษา

๖. ให้มีเจ้าหน้าที่สนับสนุนการสอน เช่น เจ้าหน้าที่ธุรการ เจ้าหน้าที่พัสดุ บรรณารักษ์ ฯลฯ ให้ครบทุกโรงเรียนเพื่อคุณครูจะได้ปฏิบัติหน้าที่สอนอย่างเดียว

๗. ให้มีนักการภารโรงให้ครบทุกโรงเรียน

๘. ให้มีพนักงานขับรถทุกโรงเรียนที่มีรถของโรงเรียน

๙. ให้มีการเปิดสอบคัดเลือกบุคคลเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนทุกจังหวัดทุกปี แม้ไม่มีอัตราว่างก็ตาม เพื่อจะได้มีโอกาสสองผู้อำนวยการได้สอบขึ้นบัญชีไว้สำหรับการเรียกตัวเป็นผู้อำนวยการทดแทนอัตรากำลังเกษียณอายุราชการในแต่ละปี และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักเกณฑ์การย้ายตาม ว ๙ ที่ยังมีผลใช้บังคับ

๑๐. ให้เพิ่มหลักเกณฑ์การเลื่อนวิทยฐานะตาม ว ๑๓ และ ว ๑๗

๑๑. ให้มีการเสนอให้ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและรองผู้อำนวยการโรงเรียนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ได้รับเครื่องราชฯ ชั้นสายสะพาย เมื่อเกษียณอายุราชการ

๑๒. ให้มีการแก้ไขหนี้สินครูอย่างจริงจังโดยให้มีการพักหนี้ หรือ ลดดอกเบี้ย และขยายเวลาการชำระหนี้

๑๓. ให้ครูอัตราจ้างที่จ้างด้วยเงินงบประมาณของทางราชการได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการครู หลังจากผ่านการประเมิน

๑๔. ให้มีผู้แทนครูและผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาในองค์คณะกรรมการบริหารงานบุคคลทุกคณะ

๑๕. ให้มีการปรับปรุง สร้างบ้านพักครูหรือแฟลตของครูให้เหมาะสมและเพียงพอ

๑๖. ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนของนักเรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงของโลกและให้ลดวิชาการเรียนให้น้อยลงแต่สอดคล้องกับความต้องการในการประกอบอาชีพของนักเรียน

๑๗. ให้มีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการวัดและการประเมินผลให้มีแนวทางที่เป็นการวัดเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง

๑๘. ให้รัฐวางแผนการผลิตบุคลากรอาชีพต่างๆ ล่วงหน้า ๑๐ ปี ให้มีความเพียงพอต่อความต้องการของประเทศ ไม่ผลิตบุคลากรในวิชาชีพที่ล้นงานและให้วางแผนการสร้างบุคลากรในวิชาชีพนั้นๆ ตั้งแต่ในระดับมัธยมศึกษา

๑๙. ให้ยกเลิกการทำ PLC และการทำ Logbook และไม่ให้นำเอาเรื่องดังกล่าวไปผูกติดกับการเลื่อนวิทยฐานะ